

maaden kommer i Betragtning, men ogsaa Bygningens Anvendelse. Dette passer nu forsaavidt meget godt. Men nu kommer der ved § 3 en Undtagelse fra den almindelige Regel. § 3 omhandler nogle enkelte bestemte Bedrifter og siger om dem, at de, uden Hensyn til Bygningsmaaden, skulle være i en vis Afstand fra anden Mand's Grund. Ved at lægge Mærke til, hvilke Anlæg det er, og hvad Motiverne med Hensyn hertil omhandler, samt hvad der af den ærede Indenrigsminister allerede herom er bemærket, vil man see, at det ikke alene er Brand-Hensyn, men tillige sanitære Hensyn, der her ere tagne. Man vil endvidere, naar man lægger Mærke til de i Paragraffen bestemt angivne Anlæg, see, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at det for nogen af dem vil have nogen særdeles indgribende Indflydelse. Hvad Veg-, Tjære-, Fjern- og Trankogierer — og det Samme kan vel ogsaa siges om Tegls- og Kalkovne — angaaer, da maa det efter deres Bessaffenhed antages, at de i Reglen have et saadant Tilliggende, at de ligge i en Afstand af 50 Alen fra anden Mand's Grund; men udvider man Bestemmelsen saaledes, som Udvalget har gjort, nemlig til andre Fabrikbygninger eller Anlæg, der paa Grund af stærk Brug af Ild osv. maae betragtes som særdeles brandfarlige, saa kommer man ind paa en heel anden Klasse Fabrikbygninger og Anlæg, en Klasse, som der maaskee aldeles ingen Grund er til at sætte ind. I en Kjøbstad kan jeg opføre hvilket som helst Anlæg lige op til min Nabo. Nu siges der her i § 12: Det maa Du ikke gjøre paa Landet; naar din Nabo har et Sted, som er af brandfarlig Bessaffenhed og med ildfængende Tag, saa skal Du være fjernet mindst 20 Alen fra ham. Jeg siger: Sa vel, det maa jeg finde mig i. Men at gaae videre, at sige: Det skal ikke være nok med denne Afstand, Du maa endog saa ikke opføre Bygninger nærmere end 50 Alen ved anden Mand's Grund, det er dog

virkelig en for vidt gaaende Fordring, og hvad der forekommer mig saa meget mere paafaldende, som jo Regjeringen allerede har taget liberalere Hensyn og nedstemt endel af sine tidligere Fordringer. Og det har ikke en saaliden Betydning for slige Anlæg. Man maa vel lægge Mærke til, at ved disse industrielle Anlæg, store eller smaa, er det ofte Localiteterne, det kommer an paa. For at tage et Exempel, det er ikke sjældent, at et Vandløb gjør Skjel imellem forskjellige Eiendomme; nu er det netop vigtigt for visse saadanne Anlæg, at der opføres Bygninger lige nede ved Vandet, men Saadant vil jo blive forhindret ved dette Udvalgets Forslag. Dertil kommer endnu en Omstændighed, som jeg næsten skulle troe, at Udvalget ikke har taget i tilstrækkelig Betragtning, og det er det Forhold, hvori § 7 staar til § 3. Det hedder i § 7 sidste Stykke: „at ved Gjenopførelse efter Ildbrand eller Nedbrydelse af de i §§ 3 og 4 nævnte Bygninger, maa ingen Afvigelse finde Sted fra de i disse Paragraffer fastsatte Afstande“. Det er en meget streng Bestemmelse, og der kan være megen Betænkelighed ved at anvende den endog saa ved de i § 3 nævnte Bygninger. Men vil man give § 3 en saadan Udvidelse som her foreslaaet, saa vil Bestemmelsen i § 7 sidste Stykke komme til at ramme en stor Mængde Fabrikbygninger. Det er ikke nogen let Sag, naar man har et Anlæg, større eller mindre, at vælge en anden Plads for Bygningerne end den, de have, det er ofte betinget af lokale Hensyn. Ved Maaskeindærsksteder, Fjernstøberier kan det f. Ex. være om at gjøre at have dem i selve Landsbyen for Arbejdernes Skyld, eller for at Smedeværkstedet kan være i Forbindelse dermed. Det kan ogsaa være meget magtpaaliggende at have Vand i Nærheden, og det kan ofte ikke skee, naar der er en Bestemmelse om en Afstand af 50 Alen fra anden Mand's Grund. Og endelig kommer dertil Hensynet til Assurance.